

103. ↑

Wlastimil Hofman

Nativity, 1913

Hammer price: 45,000 PLN

oil/canvas, 67.2 x 82 cm

signed and dated lower left: 'Vlastimil Hofmann | 1913'

Taxes and fees

- In addition to the hammer price, the successful bidder agrees to pay us a buyer's premium on the hammer price of each lot sold. On all lots we charge 18 % of the hammer price. - To this lot we apply 'artist's resale right' ('droit de suite') fee. Royalties are calculated using a sliding scale of percentages of the hammer price.

Esej

Narodziny Panskie to rodzaj najwyższej reprezentacji artystycznej, posługującej się symptomatycznym dla warsztatu Hofmana repertuarem motywów. Madonna i Dzieciątko

zdają się być bohaterami wyjętymi z życia polskiej wsi, postaci otacza melancholijny krajobraz, kobieta ma na sobie krakowski stroj ludowy. Malarz przenosi tym samym postaci ze sfery sacrum w przestrzeń profanum, odziera je z wzniosłej świętości, nadaje wymiar rodzajowy scenie, zarazem kreując aure matczynej troski i miłości. „Moja sztuka rozwija się naokoło modlitwy, naokoło zetknięcia się ducha ludzkiego z Bogiem [...] modlitwa ducha i ciała to najwyższe objawy ludzkie, najdogodniejsze przedstawienia w sztuce” pisał Władimir Hofman w swoim pamiętniku (Elżbieta Wolniewicz-Mierzwińska, Władimir Hofman – twórczość do roku 1939, s. 390). W Narodzinach Paskich dostrzegalne są również, oprócz wątków ludowych, nawiązania do sztuki gotyckiej, która Hofman był jawnie zafascynowany. Subtelna korespondencja ze sztuką tejże epoki jest obecność na pierwszym planie polnych kwiatów, motywu tak znamienego dla religijnych gotyckich przedstawień tablicowych. W latach 1895-99 Władimir Hofman studiował w krakowskiej Szkole Sztuk Pięknych pod kierunkiem Floriana Cynka, Jacka Malczewskiego, Józefa Unierzyskiego i Jana Stanisławskiego. Lata 1899-1901 spędził w paryskiej Académie des Beaux-Arts u Jean-Léon Gérôme'a. Podczas II wojny światowej był w Związku Radzieckim, Tel-Awivie i Jerozolimie. Po powrocie do kraju zamieszkał w Krakowie, a następnie przeniósł się do Szklarskiej Poręby. Należał m.in. do TAP „Sztuka”, Grupy Zero, Grupy Pięciu oraz „Secesji” wiedeńskiej. Na jego prace ogromny wpływ miała symboliczna twórczość Jacka Malczewskiego. Twórczość Władimira Hofmana jest różnorodna pod względem tematyki, jednak dużo tu portretów obrazów religijnych. Malarz wiele razy wydobywał z ludowych podań i baśni motywy, które następnie komponował w przedstawienia alegoryczne lub portretowe. W przypadku scen alegorycznych i religijnych modelami niejednokrotnie bywali miejscowi mieszkańcy, ludzie prości, starcy, dzieci i matki. Te malarskie aranżacje sprawiały, iż obrazy Hofmana zyskiwały atmosferę idyllicznej sielanki lub utrzymane były w melancholijnym tonie. W 1928 roku Witold Bunkiewicz w recenzji wystawy w Salonie Garlińskiego pisał: „religijne obrazy Hofmana stanowią najdoskonalszy wyraz polskiego chrześcijaństwa w sztuce” (Witold Bunkiewicz, Władimir Hofman. W 25-lecie twórczości. Wystawa w Salonie Garlińskiego, „Bluszcz”, 1928, nr 17, s. 13). Natomiast Stanisław Przybyszewski nazwał Hofmana „polskim Fra Angelico” (Zbiórka wystawy prac W. Hofmana w Pradze, „Sztuki Piękne”, 1924-1925, nr 4, s. 193).

Provenance

- private collection, Warsaw